

Bækgaard: Der bliver i bemærkningerne til lovforslaget givet udtryk for, at det vil være værdifuldt for kirken, hvis der bliver ansat præster med en uddannelse, der afviger fra den sædvanlige. Sammenligner man præsteuddannelsen med f. eks. juristers — ja, jeg ved godt, at de to områder ikke går helt i samme retning, hvad rådgivning angår, men alligevel — så går juristerne den anden vej ved at lukke af for uddannelsen af dem, de kalder for danske jurister. Jeg skal ikke sige, det er forkert at udvide adgangen til præsteembeder, men det skulle nødvendig gå sådan, at kan man ikke blive andet, kan man altid blive præst.

Jeg har intet imod, at der åbnes yderligere adgang for missionærer, men jeg vil stille et spørgsmål med hensyn til § 2, stk. 1, nr. 2, hvorefter personer, som har en teologisk uddannelse fra en ikke-evangelisk-luthersk læreanstalt, kan få adgang til præsteembeder. Jeg vil spørge, om der ikke kan blive et modsætningsforhold til grundlovens § 4, hvori der står, at den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke.

Samtidig med at jeg altså har mine tvivl med hensyn til den udvidede adgang til embederne, er jeg imod nedsættelsen af det udvalg, som bliver en følge af denne udvidede adgang. Her i det høje ting behandler vi jo næsten ikke et lovforslag, uden at det bestemmer, at der skal flere folk til at kontrollere andre, altså folk i uproduktivt arbejde, og det kan ikke være vor opgave. Skål der endelig være et sådant udvalg, vil jeg foreslå, at det bliver formindsket til 3 medlemmer: biskoppen for Københavns stift, forstanderen for pastoralseminariet og en repræsentant for kirkeministeriet.

Til sidst vil jeg gerne rette en henstilling med hensyn til lovforslagets sprogbrug. Hvorfor ikke bruge ordet fælleskirkelig i stedet for økumenisk? Jeg har set, at dagbladet Politiken havde besvær med det ord, idet det var forandret til økonomisk. Højt-ærede kirkeminister, vis de andre ministerier et godt eksempel, lav lovforslag og cirkulærer sådan, at almindelige mennesker kan forstå dem.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg vil gerne takke de forskellige ordførere for villig modtagelse af dette lille lovforslag. Heller ikke jeg tror, at der på grundlag af

den foreslåede ændring af loven om adgang til præsteembeder i folkekirken vil ske store og revolutionerende ting, men lovforslaget er ment som endnu et forsøg på at skabe fornyelse og nyt perspektiv i vor folkekirke.

Det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) var inde på sammensætningen af det foreslåede udvalg. Han mente, at det var meget godt med disse høje gejstlige og professorer, men at man som en formildende omstændighed også burde medtage repræsentanter for menighederne gennem Menighedsrådsforeningen. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, dette udvalg skal afgøre, kun er, om det saglige grundlag for at søge embede er i orden, og derefter afgør de enkelte menighedsråd, som bliver stillet over for en eventuel ansøgning inden for denne kategori, selv, om de, i givet fald suverænt ved enstemmighed, vil have vedkommende person til præst i deres menighed. Men jeg skal i øvrigt i anledning af de forskellige bemærkninger, der er fremsat om udvalget, udtrykke min velvilje til at drøfte sammensætningen i det folketingsudvalg, som nedsættes.

Dog undrer det mig, at det netop er en teolog, det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, der rejser det spørgsmål, om man overhovedet burde have professorer med i udvalget. Det vil jeg mene er en absolut nødvendighed, og professorernes antal vil jo i hvert fald altid være mindre end de gejstliges antal tilsammen. Men som sagt, lad os drøfte disse enkeltheder i det kommende folketingsudvalg.

Det ærede medlem hr. Skov Thulesen var inde på, at man nu afskaffede det tidligere udvalg, der skulle undersøge almindelige lægfolks kvalifikationer efter den nugældende lov, og spurgte, hvorfor man ikke beholdt denne instans. Det skyldes simpelt hen et ønske fra kirkeministeriet om at rationalisere. Vi syntes, det måtte være nok med én instans til afgørelse af disse særlige ansøgninger til præsteembeder.

Når det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen spurgte, hvad der var meningen med nr. 3 i § 2, stk. 1, hvor der står „eller anden højere læreanstalt“, vil jeg blot oplyse, at meningen for så vidt netop har været den — hvad det ærede medlem allerede har forstået — ikke at sætte absolut be-